

Skatteministeriet
Jura og Samfundsøkonomi
Jeres J.nr. 15-1386553

4. marts 2016

Hørings svar fra SEGES

SEGES takker for at have modtaget lovforslaget i høring. Der henvises til selvstændigt hørings svar af 18. marts 2016 vedrørende virksomhedsordningen.

I dette høringssvar behandles de øvrige forhold.

1. Justeringer for at skabe klarhed og entydighed

Formålet med lovforslaget er angivet at være følgende:

"Formålet med lovforslaget er at skabe klarhed om retstilstanden på en række områder i erhvervsbeskatningen. Regeringen ønsker at tilvejebringe så entydige regler som muligt på de enkelte retsområder, så virksomhederne med rimelig sikkerhed ved, hvad der gælder."

Det er derfor hensigtsmæssigt, at der foretages de tre angivne mindre justeringer og ajourføringer. En af ajourføringerne vedrører LL § 7 F (LF § 9, nr. 1). Denne bestemmelse beskriver de skattemæssige regler for visse tilskud.

I afskrivningslovens § 44 findes en tilsvarende bestemmelse. I praksis giver § 44 anledning til megen uklarhed om retstilstanden indenfor erhvervsbeskatningen, idet reglen ikke som ønsket af Regeringen giver så entydige regler på området som muligt. Dette gælder i relation til beskatningstidspunktet for tilskuddet og tidspunktet for det mulige fradrag. Her er det ønskeligt med en præcisering, således at der skabes klarhed over, at tilskuddet skal periodiseres i samme år som straksafskrivningen. Hermed opnås det ønskede formål med bestemmelsen.

En sådan præcisering skønnes ikke at medføre en ændring af provenuet i forhold til det der var forudsat, da bestemmelsen blev indsat. Og det ligger helt klart indenfor lovforslagets rammer.

Dette uddybes nærmere i det følgende.

Formålet med AL § 44

Ideen med AL § 44 er, at skatteyder der modtager et tilskud omfattet af denne bestemmelse kan vælge at foretage en straksafskrivning i det omfang, et afskrivningsberettiget aktiv er betalt med et tilskud omfattet af bestemmelsen.

I bemærkningerne til dagældende LL § 27 B (nu AL § 44), er der bl.a. anført følgende:

Lov nr. 176 af 16/3 1994 (L 167 93/94), bemærkningerne:

"Ved adgang til straksafskrivning får virksomhederne en likviditetsforbedring. Især i de situationer, hvor tilskud ydes til køb af aktiver, der afskrives langsomt (bygninger og installationer), kan der være et likviditetsproblem for virksomhedsejeren, idet modtagne tilskud efter de almindelige regler beskattes i modtagelsesåret."

Eksempel på et praktisk forløb

En af de nævnte bestemmelser i AL § 44 er tilskud efter landdistriktsloven (§ 44, stk. 1, nr. 8). Efter landdistriktsloven gives der under særlige betingelser tilskud til bl.a. anskaffelse af afskrivningsberettigede driftsmidler og bygninger. Da tilskuddet er skattepligtigt, vil det ift. de ordinære afskrivningsmuligheder medføre en likviditetsbelastning. Netop derfor har man i AL § 44 indført en mulighed for, at der kan foretages en straksafskrivning i det omfang udgiften er betalt med tilskud.

I praksis har SEGES fået oplyst, at forløbet ved ansøgning om støtte efter landdistriktsloven er følgende:

1. Først søges om tilsagn til støtte. Dvs. at man får et tilsagn om, at hvis bestemte forudsætninger opfyldes, så får man et bestemt tilskud.
2. Derefter foretager man den pågældende investering og betaler leverandøren
3. Derefter anmodes om udbetaling af støtte i relation til tilsagnet. Derefter sker der en sagsbehandling, hvor det bl.a. kontrolleres, om betingelserne er opfyldt, herunder om investeringen rent faktisk lever op til tilsagnet mv. Det er således ikke givet, hvor meget man får i støtte, før man får meddelelse efter pkt. 4. Sagsbehandlingen kan tage flere måneder.
4. Sidst får man meddelelse om, hvor meget støtte man får og det udbetales i forlængelse heraf.

I visse tilfælde kan man tilsyneladende få en a-contoudbetaling.

Der er givet andre udbetalingsforløb i de andre bestemmelser der henvises til.

Anskaffelsestidspunkt

I § 44, stk. 2, anføres, at udgifter til anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver kan *"straksafskrives i den skattepligtige indkomst for anskaffelsesåret, i det omfang udgiften er betalt ved tilskud som nævnt i stk. 1."*

SEGES forudsætter, at anvendelsen af begrebet "anskaffelsesåret" henviser til de almindelige regler om anskaffelsestidspunkt i loven.

Driftsmidler anses i skattemæssig forstand for anskaffet, når de er leveret til igangværende virksomhed, bestemt til at indgå og færdiggjort så de kan indgå.

Bygninger og installationer anses i skattemæssig forstand for anskaffet i det indkomstår, hvori bygningen eller installationen erhverves eller opføres og benyttes erhvervsmæssigt.

Periodisering af tilskud

Det er vores vurdering, at tilskuddet i eksemplet ovenfor efter almindelige periodiseringsprincipper skal periodiseres på det tidspunkt, hvor man får den endelige meddelelse om tilskuddet (pkt. 4 ovenfor) eller på udbetalingstidspunktet, som ofte vil være det samme tidspunkt. Formuleringen i bemærkningerne er dog ikke klar.

Såfremt periodiseringstidspunktet for indtægten ikke er sammenfaldende med det skattemæssige anskaffelsestidspunkt opnås ikke den mulighed for skattemæssig symmetri, som bestemmelse er udtryk for, at skatteyder kan vælge at benytte sig af.

Opfordring

SEGES skal derfor opfordre til, at der skabes klarhed/entydighed om periodiseringstidspunkterne, således at tilskuddet skal periodiseres i samme år som straksafskrivningen. Hermed opnås det ønskede formål med bestemmelsen. Dette kan gøres ganske enkelt ved at justere bestemmelsen, og det vil ligge klart indenfor lovforslagets rammer.

LL § 7 F vedrører ikke alene tilskud til anskaffelse, men også tilskud til omkostninger. Man kunne med inspiration fra LL § 7 F overveje, om der ikke i ligningsloven skulle indsættes en bestemmelse om, at tilskud omfattet af bestemmelserne nævnt i AL § 44, der måtte gå til omkostninger, der ikke vedrører anskaffelse af afskrivningsberettigede midler, kan vælges fradraget svarende til det skattepligtige tilskud. Uanset om omkostningerne måtte være formueudgifter. Således at skatte reglerne ikke er en barriere for tilskuddene.

2. Ændringer i kursgevinstloven

Ændringen af § 15 findes naturlig.

Når formålet med lovforslaget er at ”skabe klarhed om retstilstanden på en række områder i erhvervsbeskatningen” bør man i lyset af SKM2016.138 SR og det styresignal SKAT har sendt i høring om KGL § 14 mv. straks skabe en klarhed på dette retsområde.

Konsekvensen af SKATs fortolkning er, at erhvervsdrivende vedrørende tab på visse fordringer stilles væsentligt dårligere end ikke erhvervsdrivende. Det gælder, hvor der fx er tale om fordringer erhvervet i tilknytning til virksomhedens drift, men hvor SL § 6 a, ikke er opfyldt. Her vil der ikke være fradrag, mens der vil være fradrag, hvis det er en ikke erhvervsdrivende person, der har samme type fordring. Dog som kapitalindkomst og under hensyn til bagatelgrænsen.

SEGES mener, at SKAT fejlfortolker svaret givet i forbindelse med L 112, og at SKATs fortolkning ikke retspolitisk giver mening. Det er vanskeligt at tro, at Folketinget skulle have lavet en lovgivning, der giver personer, der ikke er erhvervsdrivende, videre mulighed for tabsfradrag på visse pengefordringer, end erhvervsdrivende. Det forekommer at være i modstrid med al anden skatte-lovgivning.

Der er behov for omgående tilretning af dette.

Problemstillingerne med, hvad der er omfattet af KGL § 14, samt de skattemæssige konsekvenser heraf, bør også klares ved lovgivning og ikke i et styresignal. Dette er dog nok udenfor netop dette lovforslags rammer.

3. Ændringer i lov om indkomstbeskatning af selskaber mv.

Ændringen af SEL § 1, stk. 1, nr. 2 e

Ændringen er hensigtsmæssig.

Ændringerne af SEL § 1, stk. 4 og 5, SEL § 3, stk. 1, nr. 4 og 4a

Ændringen betyder, at selv ubetydelige indtægter fra solceller mv. bliver erhvervmæssig indkomst. Der burde indsættes en mindstegrænse. Særligt når realiteten oftest vil være, at der henlægges til almennyttige formål.

4. Ændringer i ligningsloven

LL § 16 C, stk. 2

Ændringen må anses for at ramme alt for bredt/være for omfattende og give for mange uheldige konsekvenser i forhold til det formål bestemmelsen har. Konsekvensen er jo, at danske investorer mister muligheden for at købe beviser uden udlodningsret.

I øvrigt findes problemet at være stærkt overdrevet, idet salgsprisen på et bevis i perioden fra indkomstårets udløb til udlodningen vil afspejle, at der sker beskatning ved den kommende udlodning. Køber vil tillige blive beskattet af hele udlodningen. Dette gælder for både selskaber og personer som investorer, med mindre der ikke er tale om "masseinvestering".

Ændringen vedrørende tilbagesalg, hvor der ikke er tale om UCITS

Ændringen vil medføre en uforståelig dobbeltbeskatning i visse situationer, idet der som følge af lagerbeskatningen allerede er sket beskatning af stigningen.

Eksempel:

Køb til kurs 100. Stigning til kurs 120. Tilbagealg til kurs 120.

Her vil de 20 blive beskattet to gange.

Venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jens Jul Jacobsen'.

Jens Jul Jacobsen
Specialkonsulent
Økonomi & Virksomhedsledelse

D +45 8740 5129

E jsj@seges.dk